

SPOTKANIE 3: Powrót z grzechu do wolności

“Tylko człowiek, który uznaje, że jego życie jest dotknięte chorobą grzechu, może odnaleźć prawdę i autentyczność swojego istnienia przez spotkanie z Jezusem Zbawicielem, w myśl Jego własnych słów: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników»” (Evangelium vitae)

W tym tygodniu chcemy na modlitwie poznać i uznać prawdę o sobie samym. Tylko Bóg daje łaskę poznania siebie w całej prawdzie. Lękamy się tej prawdy, dlatego prosz Go, by pomógł ci przyjąć to, co chce ci objawić. Pozwól, by prawda o osobistej winie, grzechu dotknęła Twego serca.

Fragmety Pisma Świętego do codziennej modlitwy

UWAGA!

W modlitwie nie chodzi o poznawanie zupełnie nowych treści. Raczej o przeżywanie i doświadczanie tego co już wiemy. W wierze uczestniczy nie tylko rozum, ale również wola, serce, dusza... słowem CAŁY człowiek.

Dzień 1 - Iz 59, 1-2. 9-13

Człowiek zadaje sobie to pytanie od dawna: dlaczego nie doświadczam Bożej miłości, dlaczego nie porusza ona mego serca tak jak miłość ojca, matki, żony, męża, narzeczonej, narzeczonego? Skoro Bóg tak bardzo mnie ukochał miłością odwieczną, bezwarunkową, bezinteresowną, dlaczego we mnie i wokół mnie tyle niepokoju, lęku, rozdarcia, niesprawiedliwości? Bóg chce ci odpowiedzieć osobiście. Otwórz swoje serce i pokornie czekaj.

Dzień 2 - 2 Sm 12, 1-9

Uznać ludzki grzech, winę, osądzać innych nie przychodzi nam trudno. Gdy jednak to czynimy, to wydajemy na siebie wyrok, jak pisze św. Paweł (por. Rz 2, 1). "Wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej" (Rz 3, 23), a więc Bóg wzywa Ciebie byś uznał swój osobisty grzech, osobistą odpowiedzialność za zło. Pozwól Bogu przekonać cię o Twoim grzechu.

Dzień 3 - Rz 7, 18-24

Podstawowym uwarunkowaniem człowieka jest jego niedoskonałość. Stale odkrywamy w sobie grzech i skłonność do grzechu, pomimo, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jednak dla chrześcijanina walka z grzechem nie znajduje się w centrum uwagi. W centrum uwagi ma być świętość – jako rzeczywistość pozytywna, świętość, której osiągnięcie jest wolą Bożą, a nie grzech, który mamy zwycięzać.

Dzień 4 - Ps 103, 2 nn.

Nasza pamięć jest obciążona balastem naszych grzechów, niewierności, wielorakich doświadczeń naszych braków. Zatrzymywanie się na tym, co jest brakiem nie pozwala nam zajmować się dobrem, które należy wykonać. Bóg jest dobry. Rozważanie wielkich dzieł Boga uleczy Twoją pamięć obciążoną balastem słabości i grzechów.

Dzień 5 - Ap 3, 19-21

Nawrócenie, to nie tylko osobisty wysiłek, to ciągłe otwieranie się na łaskę i ciągła współpraca z Bogiem. Nawrócenie i otwarcie się na Jezusa i Jego łaskę, to dwie odłony tej samej rzeczywistości. Otwarcie się na głos Jezusa i Jego obecność w naszym życiu oznacza konieczność poddania Mu wszystkiego, co jest z nami związane.

Dzień 6 - Ps 38, 2-16

Chrystus nie odrzuca św. Piotra pomimo jego poprzedniego zaparcia się Go. Przed swoim odejściem do Ojca pragnie przypomnieć mu jego zadania w Kościele. Najpierw jednak pyta o miłość. Wielkie zadania można wykonywać tylko wtedy, gdy się bardzo kocha, pomimo wcześniejszych upadków.

Dzień 7 - Ps 51, 3-14

Jedynie w Bogu możemy znaleźć odpowiedź na każdy nasz problem. U Niego musimy szukać zmiłowania. Stańmy przed Nim na koniec tego tygodnia jak Dawid w świadomości swej grzeszności z prośbą o miłosierdzie.